

ALLO QUE PASSA

Històries per a adults

Joan de Boer es troba a l'illa per narrar a les biblioteques contes fantàstics i desastrosos que sorprendran el públic

M.P.

Mao

Joan de Boer, un professional de la narració oral, es troba a l'illa amb motiu de la Diada de la Biblioteca per interpretar, a les diferents biblioteques, un món de viatges fantàstics i alternatius des de la cara desastrosa i tràgica d'aquests. El públic a qui va destinat és el sector adult.

Boer estudia Literatura i Filologia a la Universitat de Girona. Després va dirigir-se a Barcelona per estudiar i especialitzar-se a l'Institut de Teatre. S'interessà per la narració oral i començà a fer actuacions. Fa cinc anys que s'hi està dedicant professionalment. A part d'actuar molt sovint a Girona, ja que la Diputació té un programa molt extens respecte a la introducció de narració oral, ha actuat a Aragó, Perpinyà i Andorra, entre altres llocs.

- Per què viatges desastrosos?

- Perquè s'explica la part tràgica i negativa d'aquests. Moltes vegades un viatge és un deure social i no un plaer. És una realitat que es mostra de forma divertida i fa riure.

- Per què són per a adults?

"L'OBJECTIU ÉS DEMOSTRAR QUE LA LITERATURA NO ÉS AVORRIDA"

- Perquè en algunes de les històries com en el cas de "La caputxeta vermella", es fa una interpretació el més políticament correcta possible. A això el nens no ho acaben d'entendre. N'hi ha d'altres que no se'ls dona aquest sentit.

- Quin tipus d'històries es reprodueixen?

- S'intenta que hi hagi un ven-

tall divers. Algunes són de tradició oral, altres són llegendes urbanes, versioo contes antics i també hi ha un conte literari de Julio Cortázar.

- Què es pretén?

- S'intenta que les sessions es desmarquin dels contacontes tradicionals de l'àvia, convertint-los en contes d'avui en dia. Molta gent és recessiva a la literatura. L'objectiu es troba en demostrar que no és ni avorrida ni incomprendible. Aquests viatges tràgics en són una mostra ideal d'aquest objectiu.

- Alguna sorpresa dins d'aquestes sessions?

- El conte final és divertit i curiós. El vaig trobar fa bastants d'anys. S'introdueixen senyals de trànsit que els altres no tenen que el fa diferent.

- Què li sembla Menorca?

- Molt bonica. Està molt ben conservada i el millor de tot és que no s'ha perdut la pròpia llengua. Això és molt important. ■

JOAN DE BOER. Professional català de la narració oral